

som jeg tidligere under Forhandlingen af et Forslag om Køb har nævnt, at en Mængde Smaakaarsfolk, navnlig ude paa Landet, Indsiddere, Landarbejdere og Husmænd ved Salg af Sædekorn paa Auktioner, ved Salg af Grise, kort sagt ved Køb, de absolut skulle afslutte, mange Gange komme til at betale for en undertiden daarlig Vare en Pris, som aldeles ikke staar i Forhold til vedkommende Vares Værdi. Naar man her er inde paa at træffe Foranstaltninger til at sikre Landboerne paa dette Omraade, vilde der, synes jeg, være Grund til ogsaa at komme ind paa at træffe Foranstaltninger ved Lovgivningen til Beskyttelse for Smaakaarsfolk mod ved Handeler og Auktioner at blive trukne op eller ligefrem bedragne af de Folk, de faa med at gøre under disse Handeler.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtigt Fremme.

Krabbe: Naar Lovforslagets Bemærkninger saavel som de to ærede Talere, der have haft Ordet, udtale, at der er temmelig mange Processer angaaende Handel med Husdyr, forholder dette sig rigtigt, men det fortjener dog at bemærkes, at Hyppigheden af Processer angaaende disse Handeler er i Aftagende. Der var en Periode, som nu er tilbagelagt, hvor det ikke blev anset for nedsættende for hæderlige Folk i disse Handeler at bruge Midler, som man ikke brugte i nogen anden Handel, men denne Opfattelse er ved at tabe sig, og Handelen med Heste og andre Husdyr er ved at blive ærlig Handel ligesom al anden Handel. Men medens altsaa Processerne derom ere noget i Aftagende, er det rigtigt, at der findes for mange af dem endnu, og det er meget heldigt, at der søges et Mittel til at raade Bod paa Ulemperne derved.

Det foreliggende Lovforslag tilsigter for det første at tilføre Paakendelsen Sagskundskab, dernæst at bringe større Hurtighed i Afgørelsen og endelig at faa en billigere Afgørelse, altsammen vigtige Formaal. Ogsaa jeg tror, at der er noget at vinde, men om der vil være saa meget at vinde, som navnlig den ærede første Taler, det ærede Medlem for Svendborg Amts Afd. Valgkreds (H. P. Pedersen), haabede, er jeg ikke sikker paa. Man faar vistnok den bedste Forestilling om, hvad der vil vindes ved denne Reform, hvis man kaster et Blik paa de enkelte Tilfælde af Processer. Her bemærker jeg, at naar det i Lovforslagets Anmærkninger er ytret, at

det meget hyppigt er Tilfældet, at Handeler afsluttes mellem en Landmand paa den ene Side og en Mand af en anden Næringsvej paa den anden Side, forekommer der ganske vist saadanne Tilfælde, men efter min Erfaring er det dog ikke de hyppige. Det hyppigste Tilfælde er vistnok, at Handeler afsluttes af Mænd, der ere baade Landmænd og tillige Hestehandlere og Kreaturhandlere. Vil man saa se lidt paa de forskellige Tilfælde af Strid ved disse Handeler, er der først det meget simple Tilfælde, hvor der er en Strid om, hvorvidt Dyret har en vis Fejl eller ikke. I dette Tilfælde vil en Lov som den foreliggende have Udsigt til at kunne gøre Gavn, thi der vil Parterne med nogen Nytte kunne trække Dyret frem for Voldgiftsmændene og lade dem tage det i Øjesyn, og disse ville have den fornødne Kundskab til at sige, om Fejlen er til Stede eller ej. Derved undgaas Vidneførsel, og det er den, som belaster de almindelige Processer og trækker dem ud. I saa Tilfælde kan altsaa Afgørelsen blive baade billigere og kortere. Det maa dog siges, at det efter Lovforslaget ikke kan formenes en Part at føre Vidner ved Retten, om han ønsker det, og i saa Tilfælde vindes der intet eller grumme lidt. Dette simple Tilfælde var det, den ærede første Taler nærmest dvælede ved. Det er imidlertid ingenlunde det hyppigste Tilfælde.

Et meget hyppigt indtrædende Tilfælde er det, at det er givet, at der er en Fejl, men der er Strid mellem Parterne om, hvorvidt denne Fejl er en synlig eller en usynlig Fejl, altsaa hvorvidt det er en Fejl, som Køberen selv skal tage sig i Vare for, eller en Fejl, som Sælgeren skal indestaa for. Det er en meget hyppig Stridsgenstand, og her er det ikke saaledes, som den ærede første Taler syntes at antage, at det er ganske givet, om visse Fejl ere synlige eller usynlige. Tværtimod, det er meget omstridt med Hensyn til en stor Mængde ogsaa af de Fejl, som det ærede Medlem nævnte. Jeg skal f. Eks. nævne en af de Fejl, han omtalte i Forbigaaende, Staldkrampe. Den anses vistnok i Reglen som en usynlig Fejl, men Hestehandlere ere slet ikke enige om den Ting, idet mange af dem paastaa, at det vil kunne ses ved en rigtig kyndig Præsentation, om en Hest har Staldkrampe eller ikke. Det samme er Tilfældet med adskillige andre Fejl, at det er tvivlsomt, om de ere synlige eller usynlige. Naar nu en Strid herom opkommer — og det giver